

FİZİKSEL TIP

KARPAL TÜNEL SENDROMLU OLGULARDA TENS'İN YANITINA ETKİSİ

THE EFFECT OF TENS IN THE PATIENTS WITH CARPAL TUNNEL SYNDROME

Hülya AYDIN MD*, Berrin AKTEKİN MD*, Nehir SAMANCI MD**, Korkut YALTKAYA MD*

* Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Nöroloji ABD

** Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon

XVIII.Uluslararası Klinik Nörofizyoloji EEG-EMG Kongresi ve V.Uluslararası Klinik Nörofizyoloji Sempozyumu poster bildiri olarak sunulmuştur.

ÖZET

Karpal tünel sendromunun (CTS) tedavisinde Trans küteneal elektriksel sinir stimülasyonu (TENS) kullanılmaktadır. Bu çalışmada TENS'in KTS'unda median sinir duyu yanıtı üzerine etkisi araştırıldı. Çalışmaya 13 KTS'lu kadın olgu (ortalama yaşı $47,23 \pm 12$ yıl) ve 11 normal kadın olgu kontrol grubu olarak (ortalama yaşı $39,36 \pm 8$ yıl) alındı. Olguların median sinir duyu ve motor iletim çalışmaları yapıldı. Daha sonra median sinir duyu alanına 15 dk. süre ile TENS uygulandı. TENS uygulanmasından sonra n.medianus duyu yanıtları yeniden kayıtları. TENS öncesi ve sonrası duyu yanıtı latansı ve amplitüdü karşılaştırıldı. KTS'lu olgularda TENS sonrası duyu amplitüdünde, öncesine göre istatistiksel olarak anlamlı artma saptandı ($p < 0,01$). Kontrol grubunda ise belirgin farklılık gözlenmedi ($p > 0,05$). TENS'in duyu yanıtı olan etkisinin KTS'nun tedavisinde objektif bir kanıt olabileceği düşünülmüştür.

Anabtar Kelimeler: Karpal tünel sendromu, TENS, duyu amplitüdü

SUMMARY

Trans cutaneus electrical nerve stimulation (TENS), is used in the treatment of carpal tunnel syndrome (CTS). In this study, the effect of TENS on the median sensory nerve action potentials (SNAP) has been investigated in CTS. Thirteen women with CTS (mean age $47,23 \pm 12$) and 11 female subjects (mean age $39,36 \pm 8$) as control group were included. Median motor and sensory nerve conduction velocity studies performed. Then, TENS was applied on the sensory area of median nerve for 15 minutes. After TENS application median nerve SNAPs were recorded again.

Latency and amplitude of the median SNAPs were compared before and after TENS application. While, in the CTS group mean median SNAP amplitude was significantly increased after TENS ($p < 0,01$), did not change in control group ($p > 0,05$). It was thought that the effect of TENS on the sensory response could be an objective evidence in the treatment of CTS.

Key words: Carpal tunnel syndrome, TENS, SNAP amplitude

GİRİŞ

Karpal tünel sendromunun (CTS) tedavisinde konservatif yaklaşımlar sıkılıkla uygulanmaktadır. Bilek bölgesine steroid enjeksiyonu, non-steroid anti-inflamatuar ilaçlar, diüretikler, el bileği splinti kullanımı bu yöntemlerden bazılır. Transküteal elektriksel sinir uyarımı (TENS) akut ya da kronik ağrıların tedavisinde, ayrıca KTS tedavisinde de kullanılmaktadır. Yapılan çalışmalarda KTS'li olgularda TENS kullanımı ile hastaların çoğunuda ağrıda tama yakın düzelleme ve parestezi, haretet zorluğu gibi diğer şikayetlerde azalma saptanmıştır (1, 2).

Ağrı iletiminde medulla spinalis arka boynuzu önemli bir modülatör rol oynamaktadır. TENS uygulanması ile öncelikle geniş afferent liflerin aktivasyonu ile ağrılı impulsların transmisyonunun inhibisyonu olmaktadır (3).

TENS'in en önemli ilkesi, akım şiddetinin ağrı duyusu oluşturmadan hedef siniri kontrollü olarak uyarmasıdır. Kesin fizyolojik temeli bilinmemekle birlikte TENS'in etkisi için çeşitli hipotezler öne sürülmüştür. Bunlardan biri kapı-kontrol teorisidir. Buna göre periferden gelen yoğun afferent nosiseptif impulslarla eksitan ara nöronlar aktive olarak, inhibitör ara nöronu inhibe, projeksiyon nöronunu eksite edip, ağrılı impulsların santral sinir sistemine geçmesine yol açmaktadır. Ancak aynı zamanda A ve B grubu geniş myelinli liflerin aktivasyonu ile inhibitör ara nöronları aktive ederek projeksiyon nöronlarını inhibe etmekte ve ağrılı sinyallerin geçişini durdurmaktadır (3, 4).

TENS'in etki mekanizmasına yönelik diğer bir hipotez ise alçak frekanslı akımlarla oluşturulan ve tekrarlayan uyarıların si-

nirlerin duyarlığını azalttığı şeklindedir (5, 6).

Bu çalışmada karpal tünel sendromlu olgularda TENS'in median sinir duyu yanıtına olan etkisi araştırıldı.

GEREÇ VE YÖNTEM

Çalışmaya hem klinik olarak ve hem de elektrofizyolojik olarak median sinir motor ve duyu distal latansları değerlendirilip, tanı konan 13 KTS'li kadın olgu alındı. Kayıtlamalar, Nihon Kohden Neuropack 8 EP-EMG cihazı ile yapıldı. Kayıtlamalarda analiz zamanı 2msn/div ve frekans filtreleri 20Hz-2kHz olarak alındı.

Çalışmaya hafif-orta derecede KTS olan olgular alındı. Önce anti-dromik olarak duyu yanıtını kaydedildikten sonra, bilek düzeyinde median sinir duyu alanına 15 dk. süre ile TENS uygulanması yapıldı. TENS uygulanırken hastaların ağrı hissetmediğleri şiddette; 50-100 Hz frekansında, 10-30 mA amper şiddetinde ve 40-75 mikrosaniye süre ile verildi. TENS uygulaması sonrasında yeniden anti-dromik olarak median sinir duyu yanıtını ortalaması alınarak kayıtlama yapıldı.

Bu çalışmada TENS'in analjezik etkisinin başlama ve sonlanma zamanları göz önüne alınmadı.

TENS öncesi ve sonrası median sinir duyu yanıtını latans ve amplitüdlerinin hasta ve kontrol grupları arasında karşılaştırımları yapıldı.

Çalışmada istatistiksel yöntem olarak paired-t testi kullanıldı.

BULGULAR

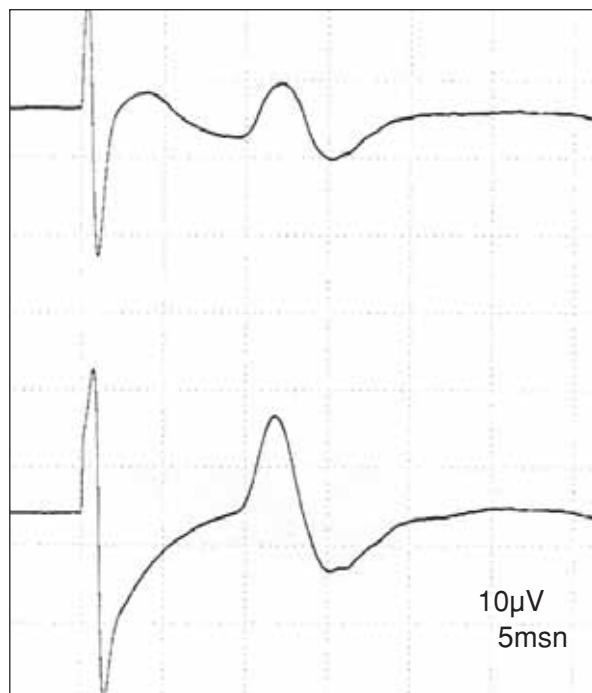
Kontrol grubu olarak yaş ortalaması 39.36 ± 8 olan 11 kadın olgu alındı. Olguların yaş ortalaması; 47.23 ± 12 idi. KTS'li olgular ve kontrol grubu olgularının TENS öncesi ve sonrası median sinir duyu yanıtını latansları karşılaştırıldığında istatistiksel olarak anlamlı farklılık saptanmasa da, KTS'li olgularda TENS sonrası latanslarda kısalma gözlandı (Tablo 1). Normal grupta ise belirgin farklılık olmadığı gözlandı.

Tablo 1. TENS öncesi ve sonrası normalerde ve KTS'li olgularda median sinir duyu yanıtını latans ve amplitüd değerleri.

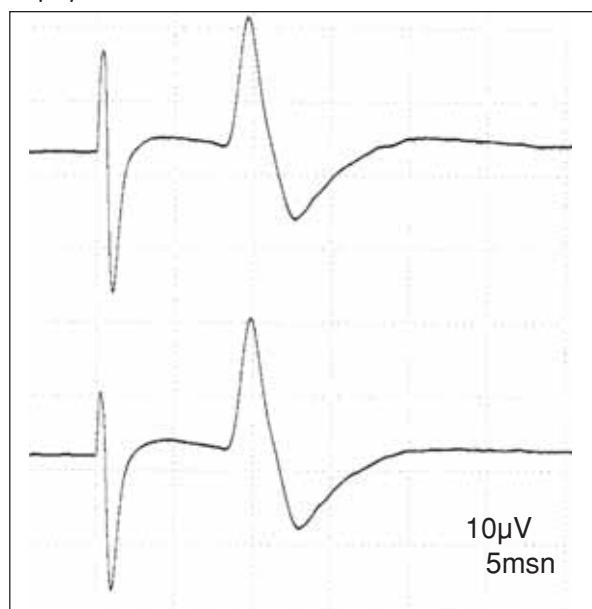
	Normal		KTS	
	Latans(msn)	Amplitüd(µV)	Latans(msn)	Amplitüd(µV)
TENS öncesi	3.71 ± 0.4	23.1 ± 14	5.21 ± 0.3	$6.05 \pm 3.6^*$
TENS sonrası	3.72 ± 0.4	24.5 ± 14	5.13 ± 0.4	$7.92 \pm 4.7^*$

* $p < 0.005$

TENS öncesi ve sonrası KTS'li grup içinde amplitüdler değerlendirildiğinde, TENS sonrasında amplitüllerde artış olduğu görüldü ve bu istatistiksel olarak anlamlı idi ($p < 0.001$) (Şekil 1). Kontrol grubunda ise TENS öncesi ve sonrası amplitüd değerleri arasında farklılık saptanmadı ($p > 0.05$) (Şekil 2).

Şekil 1. KTS'li olguda TENS öncesi ve sonrası median sinir duyu yanıtını latans.

Şekil 2. Normal olguda TENS öncesi ve sonrası median sinir duyu yanıtını latans.

TARTIŞMA

TENS'in KTS'li olgularda duyu yanıtının etkisinin araştırıldığı bu çalışmada n.medianus duyu yanıtında hasta grubunda TENS uygulaması sonrasında amplitüd artışı ve istatistiksel olarak anlamlı olmama da latansa kısılma gözlandı.

Elektriğin ağrı tedavisinde kullanımı eski Yunan ve Mısırlılara kadar uzanmaktadır. Melzack ve Wall'ın 1965'te kapi-kontrol teorisini yayılmalarını takiben bugünkü anlamda TENS tedavide ilk kez Wall ve Sweet tarafından kullanılmıştır (3, 4, 7).

TENS'in ağrı tedavisinde kullanımındaki etki mekanizması kesin olarak bilinmemekle birlikte; TENS uygulaması sonrasında beyinde ve beyin omurilik sıvısında b-endorfin düzeyinin yükseliği ve analjezik etkisinin endorfinler aracılığı ile olduğu öne sürülmüştür (8). Diğer bir grup araştırıcı ise analjezik etkinin serotonin aracılığı ile olduğunu öne sürmüştür (9).

TENS, geniş duyusal afferent lifleri uyararak ağrı algılanmasını azaltmakta ya da endojen opioidlerin salınımını artırrarak ağrı inhibisyonuna neden olmaktadır.

TENS kronik ağrı tedavisinde kullanılmaktadır (10). TENS kullanımı ile refleks sempatetik distrofi, fantom ekstremitelerde ağrı ve periferik sinir yaralanmalarında olan ağrı kontrolündeki etkinliği gösterilmiştir (7, 11). TENS'in etkinliği en belirgin olarak akut ağrılı durumlarda, post-operatif insizyonel ağrılarında gösterilmiştir (12).

Ağrı duyusunu taşıyan C liflerinin inhibitör ara nöronu uyararak transmisyon nöronlarını (spinotalamik traktus nöron havuzunu) inhibe ettiği bilinmektedir. TENS uygulandığında C liflerinin bu direk ve indirek etkisi ortadan kalkmaktadır ve A lifleri ile taşınan duyu impulsları transmisyon nöronlarını daha kolay eksite edebilmektedir (13). Çalışmamızda elde ettigimiz amplitüden artmasında transmisyon nöronlarına olan impuls bombardımanının sessiz kalan C lifleri dolayısı ile azalmış olması ve böylece A lifleri ile gelen impulsların absolut ve relatif refrakter periyotlara girmeden hedefe ulaşmasının rolü olabilir. Bütün bu faktörler A liflerini uyarmakla elde edilen antidiromik duyu potansiyelinin amplitüdüne artırıcı yönde etkili olabilmektedir.

TENS'in etkinliğini açıklayacak olası mekanizmalar hücresel düzeyde ATP artışı, inflamasyonda azalma ya da geçici olarak serotonin artışı olmasıdır (1). Burada median sinir duyu yanıtı

latansında istatistiksel olarak anlamlı olmasa da TENS sonrası kısılma olduğu gözlandı. Bu kısalma TENS uygulaması sonrasında inflamasyondaki azalmaya bağlı olabilir. TENS'in daha uzun süreli olarak uygulanmasının, latansa daha belirgin bir kısalma yol açabileceğini düşünmektedir.

Literatürde KTS'li olgularda TENS ile yapılan çalışmalarda; genellikle TENS'in düşük seviyede lazer ile birlikte kullanıldığı görülmektedir. Naeser ve arkadaşlarının yaptığı çift kör placebo kontrollü çalışmada medikal ya da cerrahi tedaviden yarar görmeyen hafif-orta derecede KTS olan olgulara TENS ve düşük düzeyde lazer uygulanmış ve uygulama sonrasında gerçek tedavi alan grupta ağrı skorunda, median sinir duyu latansında ve Phalen ve Tinel belirtilerinde gerileme saptanırken, placebo grubunda farklılık saptanmamıştır (10).

Bu çalışmada elde ettigimiz bulguların TENS'in KTS sağlığında etkisinin objektif bir göstergesi olabileceğini düşünmektedir. Belirgin bir yan etkisinin olmayışı, güvenilirliği, ucuz ve kullanımının kolay olması TENS'i KTS sağlığında iyi bir alternatif haline getirmektedir. Hafif-orta derecede KTS'li olgularda el-el bilek istirahat splinti, bileğe steroid enjeksiyonu, fizik tedavi yöntemlerinin ve anti-enflamatuar ilaçların yanısıra TENS'inde kullanılması ile tedavinin etkinliği daha da artırabilir.

KAYNAKLAR

1. Branco K, Naeser MA. Carpal tunnel syndrome: clinical outcome after low-level laser acupuncture, microamps transcutaneous electrical nerve stimulation, and other alternative therapies—an open protocol study. *J Altern Complement Med* 1999 Feb;5(1):5-26.
2. Naeser MA, Hahn KA, Lieberman BE, Branco KF. Carpal tunnel syndrome pain treated with low-level laser and microampères transcutaneous electric nerve stimulation: A controlled study. *Arch Phys Med Rehabil* 2002 Jul;83(7):978-88.
3. Melzack R, Wall PD. Pain mechanisms: a new theory. *Science*, 1965;150:971-979.,
4. Nathan PW. The gate control theory of pain- a critical review. *Brain*, 1976; 99: 123-158.,

5. Sjölund BH, Kelt EV. Transcutaneous and implanted electric stimulation of peripheral nerves. In: The management of Pain. Bonica JJ (ed). Lea and Feiger, 1990;1852-1861.
6. Woolf CJ: Segmental afferent fibre-induced analgesia: Transcutaneous electrical nerve stimulation (TENS) and vibration. In: Textbook of Pain. Wall PD, Melzack R (eds), Edinburgh, Churchill Livingstone, , 1989, 884-896.
7. Woolf C. Transcutaneus and implanted nerve stimulation. In: Wall PD, Melzack R (Eds). Textbook of pain. New York: Churchill-Livingstone, 1984:691-700.
8. Facchinetto F, Sforza G, Amidei M, Cozza C, Petraglia F, Montanari C, Genazzani AR. Central and peripheral beta-endorphin response to transcutaneous electrical nerve stimulation. NIDA Res Monogr 1986; 75:555-8.
9. Hughes GS Jr, Lichstein PR, Whitlock D, Harker C. Response of plasma beta-endorphins to transcutaneous electrical nerve stimulation in healthy subjects. Phys Ther, 1984 Jul; 64(7):1062-6.
10. Banford IR. Physical agents. In: DeLisa JA, Gans DM (Eds). Rehabilitation medicine ; principles and practice, 2nd ed. Philadelphia: JB Lippincott, 1993;404-424.
11. Canthen JC, Renner EJ. Transcutaneus and peripheral nerve for chronic pain states. Surg. Neurol.1975; 11:102-04.
12. Meyler WJ, de Jongste MJ, Rolf CA. Clinical evaluation of pain treatment with different pain syndromes. Clin.J.Pain 1994;10:22-27.
13. Chen ZQ, Xu W, Lin Y. Identification of cortico-thalamic neurons: involvement of cortical descending modulation in acupuncture analgesia. J Tradit Chin Med 1986 Sep;6(3):195-200.

YAZIŞMA ADRESİ

Yrd. Doç. Dr. Hülya Aydin,
Akdeniz Üniversitesi Tip Fakültesi Nöroloji ABD, Antalya
e-mail: haydin@med.akdeniz.edu.tr
Tel: 0-242-2274343-66194-66269
Fax: 0-242-2274490